

Іменинники почувають себе члени бригади проходників, очолюваної молодим комуністом Іваном Макаровичем Хворостиною. На Світлопільській шахті в червні вони установили новий рекорд проходки штреків по Олександрійському буровугільному басейні. 624 погонних метри за місяць — такий результат зареєстровано в шахтарському краю області вперше.

Швидкісних темпів проходки світлопільці добились за рахунок впровадження нової техніки, раціонального її використання. А ще у відомій бригаді кожен — «майстер на всі руки», знається на кількох суміжних спеціальностях. Все це робить вшестенням кожен крок шахтарів під землею. Ось чому на урочистих зборах на честь бригади-переможця І. М. Хворостина від імені своїх товаришів заперив присутніх, що швидкісні темпи проходки вони нарощуватимуть і далі.

Свій новий рекорд світлопільці присвячують всенародному святу — 50-річчю утворення СРСР.

МОЛОДІЖНИЙ КОЛІСНИК

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ІДЕОЛОГІЧНІЙ РОБОТІ — НАСТУПАЛЬНІСТЬ І БОЙОВИТІСТЬ

Нарада в обкомі КП України

7 липня в обкомі КП України відбулася обласна нарада ідеологічних працівників, в якій взяли участь секретарі міськкомів і райкомів партії, керівники обласних ідеологічних організацій. З доповіддю про підсумки ідеологічної наради в ЦК КПРС та завдання партійних організацій області по дальшому піднесенню ідейно-виховної роботи виступив секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

Доповідач підкреслив, що нині головним в ідеологічній роботі є пропаганда ідей марксизму-ленінізму, мобілізація трудящих на успішне перетворення накреслень XXIV з'їзду КПРС в життя. Тут одне з перших місць займає виховання в трудящих комуністичного ставлення до праці на основі дальшого піднесення ролі соціалістичного змагання трудящих.

Вияткового значення набувають поширення і широке використання науково-технічних досягнень, що вимагає серйозного поліпшення економічної освіти кадрів.

Тов. Сиволап наголосив, що серцевиною ідейно-виховної роботи в масах партія вважає формування у трудящих комуністичного світогляду, виховання їх на ідеях марксизму-ленінізму. В роз'ясненні і пропаганді ідей і рішень XXIV з'їзду партії, документів ЦК КПРС слід добиватися не тільки засвоєння основних положень наукового комунізму, а й уміння застосувати набуті знання на практиці, в ході комуністичного будівництва.

Першочерговим завданням ідеологічних працівників є вдосконалення морального виховання трудящих, особливо — молодого покоління. Комуністичний світогляд і мораль утверджуються в безкомпромисній боротьбі з пережитками минулого у світогляді людей.

У бойовій політичній пропаганді слід глибоко і всебічно розкривати роль і всевітньоісторичне досягнення ленінської національної політики партії, виховувати почуття радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Всебічно розкриваючи марксистсько-ленінський

характер міжнародної політики КПРС, ідеологічні бійці мають з усією пристрастю викривати ворожі ідеологічні підступи імперіалізму, даючи відсіч будь-яким проявам чужих соціалістичних поглядів і вчинків.

Слід зробити все, щоб ідеологічна діяльність відповідала духові часу, слід посилювати наступальність, бойовитість нашої пропаганди, підвищувати її ефективність, підвищувати роль ідеологічної роботи в мобілізації трудящих на виконання рішень XXIV з'їзду КПРС, планів комуністичного будівництва.

Питанням інформації трудящих про зовнішньополітичну діяльність партії, практики керівництва соціалістичним змаганням за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР, ролі преси у вирішенні економічних та політичних завдань, економічного наванчання кадрів, діяльності культурно-освітніх установ області, виховання студентської та учнівської молоді, політичної освіти трудящих присвятили свої виступи ті, хто взяв участь в обговоренні доповіді, — завідувач відділом пропаганди і агітації Кіровоградського міськкому партії М. А. Каліч, редактор обласної газети «Кіровоградська правда» А. П. Мостовий, секретар Олександрійського міськкому партії С. А. Балаєнко, начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський, секретар Добровеличківського райкому партії М. К. Пашолок, секретар парткому Кіровоградського педінституту Г. Т. Логвиненко, секретар Світловодського міськкому партії В. Ф. Шелестенко, завідувач Будинком політосвіти обкому партії В. Н. Дацький, завідувач відділом науки і освіти закладів обкому КП України В. І. Вибрик та інші.

На актуальних питаннях дальшого поліпшення масово-політичної роботи зупинився у своєму виступі заступник завідувача відділом пропаганди і агітації обкому КП України І. П. Оліфіренко.

Із заключним словом виступив на нараді секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

ЗА УСПІШНЕ виконання завдання по достроковому виготовленню і поставці колгоспам та радгоспам кукурудзяних сіялок до початку сіяби качанистої кіровоградський орден Трудового Червоного Прапора завод «Червона зірка» нагороджено Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР. Минулої суботи цю нагороду колективі було вручено. З цього приводу відбулися урочисті збори в зеленому театрі парку Перемоги.

З промовою на зборах виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобильчак. Від імені обкому КП України та обліконкому він палко поздоровив червонозорівців з високою нагородою і побажав їм нових, ще більших успіхів у праці. Тов. Кобильчак закликав робітників та інженерно-технічних працівників повніше використовувати наявні резерви, нарощувати випуск посівної техніки для сільського господарства країни, докласти всіх зусиль, щоб з честю виконати план і зобов'язання ювілейного року.

За дорученням Президії Верховної Ради УРСР перший секретар обкому партії вручив Почесну грамоту колективі, від імені якого нагороду прийняли керівники підприємства і передові ви-

ВІДПОВІДЬ — УДАРНА ПРАЦЯ

ВРУЧЕННЯ ПОЧЕСНОЇ ГРАМОТИ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР КОЛЕКТИВУ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА»

робничники. М. М. Кобильчак вручив також Почесні грамоти і Грамоти Президії Верховної Ради УРСР, грамоти обкому партії та обліконкому кращим трудівникам, які найбільше відзначилися при виконанні важливого державного завдання.

Від імені червонозорівців директор підприємства К. С. Курцев висловив палку подяку партії і урядові за високу оцінку праці заводчан і запевнив, що вони працюватимуть ще з більшим ентузіазмом для успішного здійснення величких накреслень XXIV з'їзду КПРС.

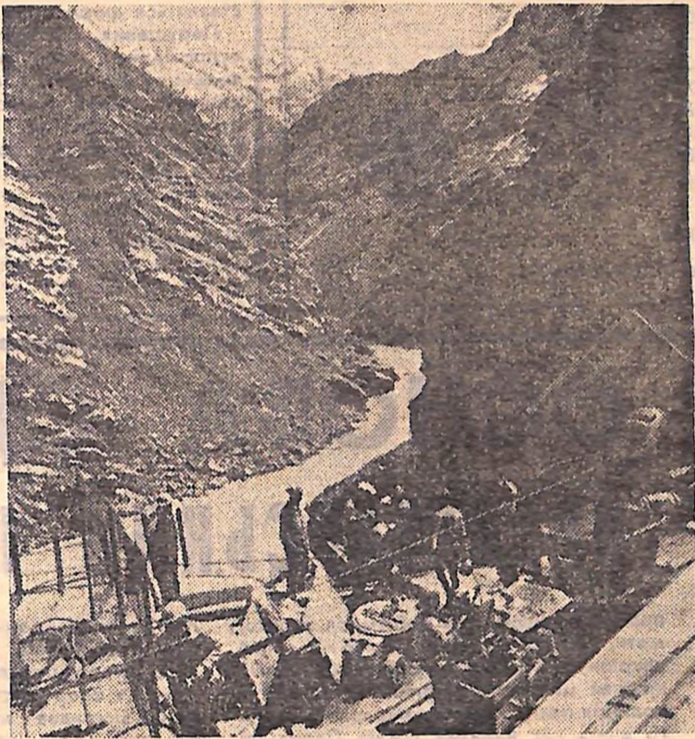
— Наша відповідь на високу нагороду — ударна праця! — заявив керівник бригади формувальників ливарного цеху сірого чавуну В. М. Дульський.

Один за одним виходять на трибуну майстер механоскладального цеху № 1 М. Д. Цибуля, електро-

зварник ковальсько-пресового цеху В. М. Донцов, начальник механоскладального цеху № 1 С. В. Томашпольський. Головний зміст їх виступів — день підносити продуктивність праці, ефективність виробництва.

У роботі зборів взяли участь перший секретар міськкому КП України І. П. Валявський, голова облпрофради Д. Т. Жмак, перший заступник голови обліконкому А. А. Давиденко, завідувачий промислово-транспортним відділом обкому партії В. В. Спренжин, голова міськвиконкому Б. Г. Токошій, секретар міськкому партії З. І. Власова.

Учасники зборів з великим піднесенням прийняли вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів УРСР.

Через кілька років на річці Вахш в Таджикиській РСР буде збудована Рагунська гідроелектростанція потужністю 3 мільйони 200 тисяч кіловат. Ця ГЕС — восьма в вахшському каскаді гідроелектростанцій загальною потужністю 8,5 мільйона кіловат.

Зараз ведуться підготовчі роботи. На майданчику майбутньої ГЕС лунають вибухи, працюють самохідні бурові установки. Гребля гідровузла підніметься у висоту на 300 метрів, вона утворить водосховище об'ємом 15 мільярдів кубометрів. Енергія Рагунської ГЕС піде не тільки в міста і селища Таджикистану, а й в сусідні радянські середньоазіатські республіки.

На фото вгорі: розвідувачі в районі створу майбутньої Рагунської ГЕС.

Фото А. ГОРЯЧЕВА. АПН.

Звіт молодих художників

В приміщенні виставочної зали кіровоградських виробничих майстерень Художнього фонду УРСР днями відкрилась виставка творів молодих художників. На ній експонуються роботи Лариси Яковлевої, Анатолія Пунгіна та Леоніда Орлика, які нещодавно повернулись із Республіканського Будинку творчості.

Місяць, що провели молоді художники в м. Седневі, працюючи поруч з видатними майстрами сучасного живопису, був плідний для творчого росту. Тож глядачі із задоволенням познайомляться з їхніми творами.

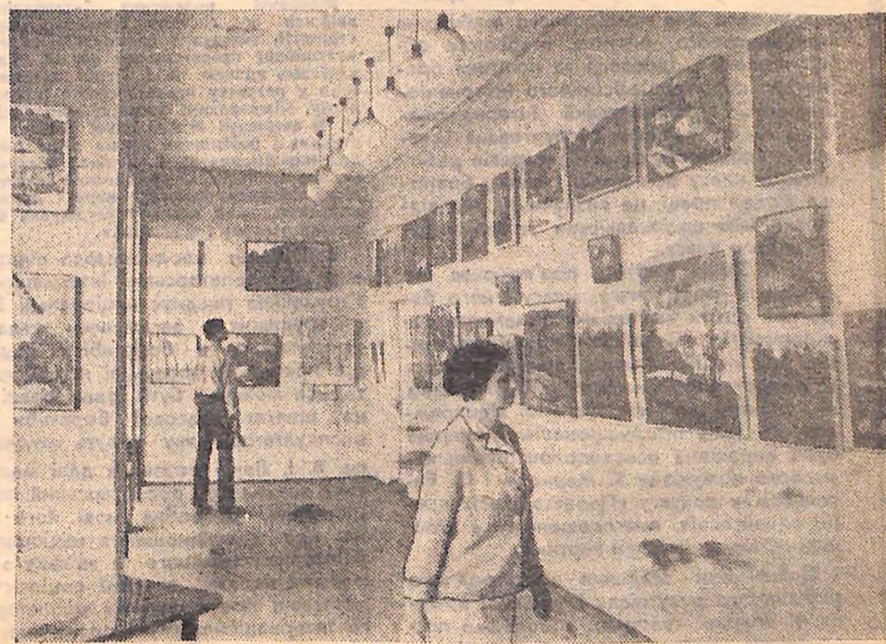
Виставку відкрив вступним словом та тепло привітав авторів виставлених робіт завідувач відділом пропаганди та культурно-масової роботи обкому ЛКСМУ В. Мішура.

Огляд творів, представлених на виставці, ви зможете прочитати в наступному номері.

Б. ПЕТРЕНКО.

На фото: у виставочній залі виробничих майстерень.

Фото В. Ковпака.

«ТЕТЯНИН» СТИЛ

— Якщо, йдучи від нас, відвідувач каже «спасибі», значить, і моя робота потрібна людям.

Так говорить офіціантка світловодського ресторану «Дніпро» Тетяна Максимова.

Власне, на цю роботу вона потрапила випадково, як це нерідко буває в житті, захопилася нею, почала ретельно вивчати тонкощі обслуговування. Для цього поступила до школи офіціантів при ресторані, постійно читає журнал «Громадське харчування». І поступово стала майстром своєї справи. Кожен, хто відкривє книгу відгуків, може прочитати багато схвальних слів на Тетянинну адресу.

— Взяти замовлення, принести страви, подати рахунок — і все! — каже вона. — Ой, ні, цього замало.

І справді. В обслуговуванні роль відіграють і прив'язаність офіціантки, і спритність в роботі, і акуратність, і доречна усмішка, і творчість в розрахунках. Все це у Тетяни є. Вона завжди порадить, яку страву сьогодні краще всього замовити, а на кухні ніколи не приймає страви, якщо вони оформлені непривабливо.

І люди платять Тетяні Максимовій вдячністю. Раз побувавши в ресторані, багато відвідувачів потім просять за «Тетянин» стил, її портрет крадуться у міській галереї крадчих трудівників Світловодська. Т. Максимова у своєму колективі — член групи народного контролю.

Що ж, і справді мовиться, що маленьких посад не буває. Вся суть в людині, в її ставленні до своїх обов'язків.

В. КОСТЕНКО.

Ю НАК уже збирався від'їздити, коли німецький офіцер владним помахом руки наказав зупинити машину.

— Ти єсть партизан, — ламаючу російською мовою глухо вимовив він.

— Ні, пане, — Пилип був зовсім спокійним, а сам подумав: «Кінець».

Поряд біля своєї машини, порався Володимир Овчаренко. Пилип помітив, як він, удаючи, що не може завести двигуна, прислухався до розмови, готовий у будь-який момент прийти на допомогу.

— Ти єсть партизан, — повторив німець і поглядом показав на те місце, по якому йшов, де вчора Пилип зустрічався із зв'язником, — Я все бачив!

«Попавай! — блискаркою майнула думка. — Але чому німець пішов геть і не заарештував мене?» Володимир чув розмову і все бачив, допоміг командирові, Чекатику вказав».

Ранком наступного дня німець знову підійшов до Пилипа.

— Ти єсть партизан, — він не стверджував, а здавалося, запитував.

Офіцер, підійшовши впритул до юнака, розповів йому дивне: він, мовляв, комуніст, сидів у концтаборі, а зараз шукає зв'язків із підпільниками.

— Ні, пане, я не партизан, — Пилип дивився прямо у вічі офіцерові.

ДРУГА ЗУСТРІЧ

Той не відвів погляду, і юнак відчував, що німцеві можна довіряти. Та повторивши, що він не партизан, закрив за собою дверцята машини і поїхав.

Іван Іванович Поленцов — представник підпільного обкому партії, довідавшись про цей випадок від командира комсомольської підпільно-диверсійної групи партизанського загону імені С. М. Кірова Івана Волощенка, наказав:

— Встановити за німецьким офіцером нагляд.

І. І. Поленцов мав інформацію, що ще восени 1942 року один із німецьких солдатів намагався встановити з партизанами зв'язок.

— Можливо, той солдат і цей офіцер — одна і та ж особа? Перевірте.

А згодом командир доповідав:

— Так, це він.

— Отже, поради, де краще з ним зустрітись. — І Поленцов продовжував міркувати вголос, — У нашому положенні краще сім разів підміряти, а один — відрізати. Треба все продумати. Можливо, це провокація.

НІМЕЦЬКИЙ унтер-офіцер Отто Симон не був провокатором. Робітник одного із заводів містечка Дебельна, син робітника-комуніста, він ще у 1928 році вступив до комуністичної партії. Коли до вла-

ди прийшов Гітлер, а такими, як Отто, розмова була короткою. Попав до в'язниці і О. Симон. Потім — концтабір. А коли вийшов із полого, поневірявся у пошуках роботи, перебивався випадковими заробітками. Перед війною став солдатом.

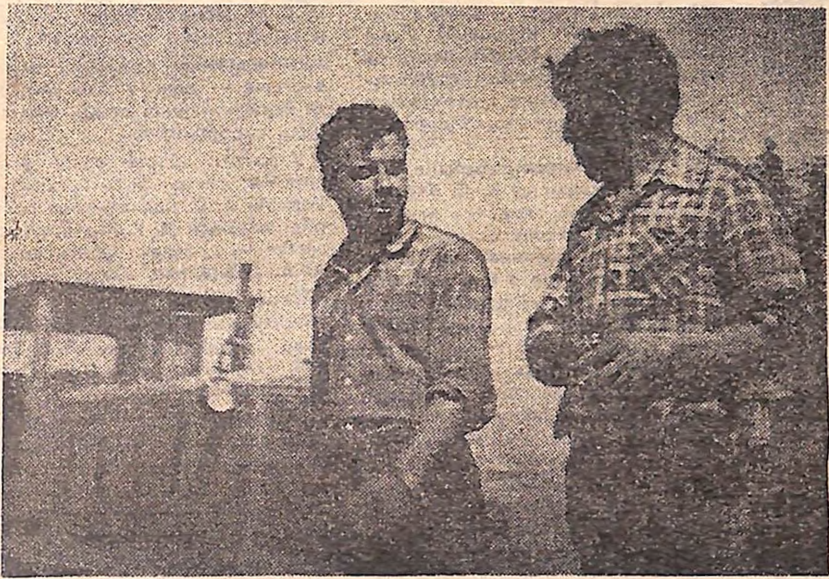
Для комуніста Отто Симона не існувало питання: з ким? Він розумів, чим загрожує людуству фашизм. Намагався встановити зв'язки з російськими комуністами. Та мерно. І все ж Отто не втрачав надії. Він приглядався до робітників, слідував за водіями, що працювали у дорожньому відділі.

І ось, здається, напав на слід. Вже кілька разів бачив, як чорнявий, невеликого зросту шофер перед виїздом із гаража прогулюється позад Ігулом. Два рази до юнака підходив незнайомець. Вони перемовлялися кількома словами і розходилися. Ясно — підпільники. Але як увійти до них у довіру?..

А невдовзі Отто Симон вже розповідав Поленцову і Волощенку про себе.

— Про свої переконання доведе те ділом. Чим можете допомогти? — запитує Поленцов.

— На перший випадок, — переводила слова Отто перекладачка, — роздобуду наклади на продовольство, перепустки.

В ЗВЕРНЕННІ КІРОВОГРАДСЬКИХ МЕХАНІЗАТОРІВ ДО МЕХАНІЗАТОРІВ УСІєї КРАЇНИ ІДЕТЬСЯ ПРО ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ. БРАТИ КОМСОМОЛЬЦІ МИКОЛА І ПЕТРО ЄМЕЛЬЯНОВИ, ТРАКТОРИСТИ КОЛГОСПУ «РОДИНА» КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ, НАМАГАЮТЬСЯ ЯКНАІПРОДУКТИВНІШЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ ТРАКТОРИ. НА ПОЖИВНИЙ СІВБИ ОДНОРИЧНИХ ТРАВ ВОНИ ЩОДНЯ ЗАСІВАЮТЬ ПО 20—22 ГЕКТАРИ ПРИ НОРМІ 17 ГЕКТАРІВ.

НА ФОТО: МИКОЛА І ПЕТРО ЄМЕЛЬЯНОВИ.

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

ЦЕ НЕМОЖЛИВО ВІДКЛАДАТИ

Скрегіт галем, крик, і ось десятки рук тягнуться на допомогу. Та пізно: нещастя трапилось, і ніщо не в змозі повернути ті хвилини, що передували йому. Дівчинку з такою травмою забирає машина швидкої допомоги...

Останнім часом, в зв'язку з значним ростом автотранспортного господарства міста, почастишали випадки порушень правил безпеки вуличного руху. Рейд комсомольців і представників державтоінспекції показав, що в багатьох школах до роз'яснення і додержання правил вуличного руху ставляться формально.

Порушення, яке допустив супровідник дітей в наведеному прикладі, є наслідком необізнаності з правилами. Замість того, щоб залишитись з групою учнів, які не встигли перейти вулицю, вона опинилась на протилежному боці бруку і не могла вже зупинити дівчинку, яка кинулась перебігати вулицю

перед тролейбусом. З учнями старших класів на подібні теми не виникають розмови, очевидно, вчителі розраховують на їх самостійність.

Врата пильності призводять до того, що людина перестає контролювати певні свої вчинки і поступово починає виконувати їх механічно. І ось саме це механічне ставлення до поведінки на вулиці дуже часто призводить до неприємностей, а іноді — до речасних випадків. Чи не саме цим пояснюється те, що в зв'язку з порушенням правил вуличного руху торік загинуло кілька дітей і порівняно багато одержали травми. Вже цього року трапилось 4 шляхово-транспортні аварії з дітьми шкільного віку.

З метою профілактики порушень вуличного руху обласний Будинок вчителя разом з обласним відділом державтоінспекції провели широку роз'яснювальну роботу в школах міста.

На ці заняття діти збираються дуже охоче і слухають їх з великою увагою. Інженер державтоінспекції А. М. Швець цікаво проводить заняття, вмів оволодіти увагою дітей. Для глибокого ознайомлення він використовує наочність. Розповідь доповнюється демонструванням кінофільмів про безпеку руху пішоходів і, зокрема, дітей.

Цікаво проходять уроки гри, на яких діти практично виконують ролі пішоходів, водіїв транспорту. Цей метод більш доцільніший, хоч і потребує більших площ, але при бажанні може бути запроваджений в кожній школі, тим більше тепер, коли для цього є можливість використовувати шкільні майданчики. Дуже добре пройшли такі заняття в школі № 10, Палаці п'онерів, Будинку вчителя.

Нині конче потрібно, щоб усі школи, не чекаючи нагадування, проводили такі заняття.

Потрібно до вивчення правил вуличного руху залучати старші групи дитячих садків.

А. МЕРЖІЄВСЬКА, методист обласного Будинку вчителя.

ОСНОВА ЄДНОСТІ — ПРОЛЕТАРСЬКИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМ

30 ГРУДНЯ 1972 року радянський народ відзначитиме 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Створення багатонаціональної держави нового типу зв'язане з ім'ям В. І. Леніна. На чолі з ним партія зробила чимало для послідовного вирішення національного питання, всебічного обґрунтування ідеології та політики пролетарського, соціалістичного інтернаціоналізму. Пролетарський інтернаціоналізм — це науково обґрунтована ідеологія спільності, єдності інтересів робітничого класу всіх країн і націй, братства людей праці, це визначений тип відносин між національними загонами робітничого класу.

В. І. Ленін постійно роз'яснював, що інтереси робітничого класу і його боротьба проти капіталізму вимагають солідарності і найтіснішого союзу робітників усіх націй, інтернаціональної єдності пролетаріату наперекір буржуазним прагненням до національної відокремленості. Ідея інтернаціоналізму вперше була виражена основоположниками наукового комунізму К. Марксом і Ф. Енгельсом у лозунгу «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!», проголошеному в «Маніфесті Комуністичної партії».

Визначаючи завдання міжнародного робітничого руху після Паризької комуні, К. Маркс говорив: «Згадаймо про основний принцип інтернаціоналізму:

про солідарність. Ми доб'ємося великої мети, до якої прагнемо, коли ми міцно закріпимо серед усіх робітників у всіх країнах цей животворний принцип. Революція повинна бути солідарною і цього вчить нас великий досвід Паризької комуні...»

Відправні положення Інтернаціоналізму ввійшли в систему принципів програми, стратегії, тактики і організаційних основ революційних пролетарських партій. Своєю титанічною працею В. І. Ленін відкрив новий етап у розвитку пролетарського інтернаціоналізму, міжнародної пролетарської солідарності. В зверненні Міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій «Про 100-річчя з дня народження В. І. Леніна» підкреслюється, що «...Ленін — послідовний інтернаціоналіст, поборник рівності, миру і дружби між народами, який глибоко засуджував будь-які прояви расизму і шовінізму».

В. І. Ленін неодноразово підкреслював, що пролетарський інтернаціоналізм гармонійно поєднує національні інтереси трудящих з загальними завданнями пролетаріату в боротьбі за соціалізм, що правильно зрозумілі національні інтереси можуть бути реалізовані лише на шляхах класової боротьби проти експлуататорів, яку ведуть трудящі маси. В. І. Ленін розвинув далі марксистське вчення про пролетарський інтернаціоналізм, розробив нові його питання: про співвідношення національного й інтернаціонального в зв'язку з утворенням першої в світі соціалістичної держави; про поєднання пролетарського інтернаціоналізму і радянського патріотизму; про братній союз Радянської

Росії з міжнародним робітничим рухом; про несумісність дійсного, революційного інтернаціоналізму з «інтернаціоналізмом» опортуністів і ревізіоністів. В. І. Ленін викривав найменші відступи від пролетарського інтернаціоналізму, ідейні хитання, показував шкоду, якої вони завдають справі боротьби за соціалізм, вів проти ревізіоністів, опортуністів непримиренної бої. В резолюції XXIV з'їзду КПРС наголошується, що «...непримиренна наступальна боротьба проти буржуазної і ревізіоністської ідеології — головне завдання ідеологічної роботи партії в сучасних умовах».

ВЕЛИЧЕЗНУ НЕБЕЗПЕКУ таїть у собі ворожий марксизму, розкольникський націоналістичний курс групи Мао Цзе-дуня. Відмовившись від єдності дій в боротьбі проти імперіалізму, від виконання інтернаціональних обов'язків перед світовою соціалістичною системою і міжнародним революційним рухом, маоїсти зрадили ідеалам пролетарського інтернаціоналізму, зрадили справі соціалізму. Неможливо бути справжнім, послідовним інтернаціоналістом, не підтримуючи беззастережно світову соціалістичну співдружність, не ведучи разом з нею боротьбу проти імперіалістичної агресії, за мир і безпеку народів.

У наш час глобального протиробства двох світових систем одним з головних напрямків класової стратегії імперіалізму є створення «атомного коня» — розклад комуністичного революційного руху зсередини, шляхом ви-

користання опортуністичних, ревізіоністських, націоналістичних елементів. У цих умовах, — зазначалося на міжнародному форумі комуністів у червні 1969 р., — інтереси єдності і згуртованості марксистських партій, всіх революційних сил настійно вимагають посилення боротьби проти всіх форм опортунізму і ревізіонізму. Представники комуністичних і робітничих партій рішуче заявили, що вони «боротимуться відповідно до конкретної обстановки проти право- і лівоопортуністичних перекручень теорії і політики, проти ревізіонізму, догматизму і лівоекстремістського авантюризму». Абсолютна більшість делегатів різко засудила розкольникську лінію китайських керівників, які своєю політикою ослаблюють фронт антиімперіалістичних сил і грають на руху імперіалізму.

Ідейна єдність на основі принципів марксизму і пролетарського інтернаціоналізму, як основної умови міцного міжнародного об'єднання комуністичних партій не виключає незгод у комуністичному русі до розв'язання тих або інших міжнародних проблем. В. І. Ленін з цього приводу писав: «На моє переконання, комуністи, згодні в основному, — в боротьбі за диктатуру пролетаріату і за Радянську владу... — могли б і повинні були б виступати єдиними».

Міжнародна Народа у Москві визначила напрямки подолання незгод і шляхи зміцнення міжнародного комуністичного руху, аказавши на три його основні фактори.

«По-перше, необхідність спільних дій проти імперіалізму. В сучасних умовах, коли комуністи безпосередньо несуть відповідальність за долю народів і майбутнє людства, незгоди з тих чи інших

В „СИМЕНСОМ-12“

— Іванс. — звернувся Полещо до Волощенка. — доповіси про виконання. Погано конспіративна клічка — Гаррі Сименс дванадцятій.

БАГАТО прикраси завадали підпільники фашистам. Лише комсомольська диверсійна група Івана Волощенка в кінці 1942 року вивела з ладу міст. спалила нафтобазу. Підпільники організували кілька диверсій на «Червоній зірці» та залізничній станції, систематично порушували зв'язок. А коли вони брали підтримку Отто Симона, диверсії набрали ще більшого розмаху.

Отто забезпечував підпільників документами, важливою інформацією, люди допомагав проводити операції. І ці його послуги, на перший погляд, незвичні, були поцінені.

Одна з них дозволила підпільникам провести сміливу операцію. То було осінньої ночі 1943 року. Переодягнені у німецьку форму, партизани підходили до військового містечка. З погонями полковника по череду крокував Іван Волощенко. Він знав пароль, переданий Сименсом 12-м, і те, що через декілька хвилин Отто переїде до нього і зіллє за язок.

А тому дні партизанів були впродовжені і чужими. Підпільники до містечка, Волощенко назвав па-

роль, і коли фашистський варто-вий, підісни руку догори викрикнув «хальт!», його схопили міцні руки. Обеззброїти інших вартових було справою кількох хвилин. Напад був раптовим, і фашисти не вчинили опору. Партизани захопили цінні трофеї: продовольство, зброю.

Та згодом фашисти дізналися про Отто Симона, і йому довелося перебраться до Знам'янского лісу, в партизанський загін Діброва. Коли частини Радянської Армії звільнили Кіровоградчину, він не встиг попрощатися з підпільниками. Зустрівся із побратимами лише через 30 років.

Ще в 1965 році дізнався, що живий Іван Іванович Волощенко. Слухаючи по приймачу передачі з Радянського Союзу, одного разу почув голос свого друга. Написав тоді листа у Кіровоград. З обкому партії відповіли, що І. І. Волощенко працює у Києві, надіслали адресу.

Чотири роки листувалися, а нещодавно Отто Симон разом зі своєю дружиною Лізбет приїхав на Україну, зустрівся з Волощенком. Звичайно, не могли бойові побратими не завітати до своїх товаришів по зброї. А в Кіровограді на них вже чекали І. Полещо,

В. Овчаренко, Ю. Голуб, В. Рибалкін, К. Гончаров, В. Федоров, П. Пилипенко.

І ось колишні партизани зустрілися. Учасників зустрічі тепло вітав голова виконкому міської Ради Б. Г. Токовий. Отто Симону він вручив партизанський квиток.

— Ви, шановний товаришу Симон, багато зробили, щоб сьогодні ми могли зустрітися, — сказав Б. Г. Токовий. — Ви, німецькі комуністи, першими пізнали фашистське в'язницю, концтабори і були одиницею з найближчих наших помічників.

Заступник завідувача відділом оргпартроботи обкому партії О. Т. Шаповалов вручив Отто Симону та І. І. Волощенку пам'ятні знаки «25 років перемоги у Великій Вітчизняній війні», а інструктор обкому партії Д. М. Ключенко подарував Отто Симону третій том видання «Українська РСР у Великій Вітчизняній війні», де описано про вчинок німецького патріота.

— А пам'ятаєш, «Філіне»? (такією була підпільна клічка П. Пилипенка) — запитав Симон.

Скільки разів промовляли учасники зустрічі ці слова? І того дня, і наступного, коли друзі побували у Знам'янському лісі на місцях колишніх боїв.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: учасники зустрічі. В центрі — Отто Симон, Іван Іванович Волощенко та Іван Іванович Полещо.

ПРОЧИТАЙТЕ, БАТЬКИ! „КИШЕНЬКОВІ“ ГРОШІ

або як вчиться математики семирічна Віточка

Що є добро і зло?

Над цим питанням замислювалось людство протягом усієї історії свого існування. І слід віддати належне — в основному обидва поняття визначені, як і те, що добро і зло часто перетинаються, а то й виходять одне з другого. Наслідки залежать від того, як людина вміє скеровувати свої дії, користуватись у виховній роботі цими одвічними категоріями.

Мені часто зустрічається по дорозі додому середніх літ чоловік. Дитинство його видалось важким. Рано залишився без батьків, потрапив під вплив злочинців. І трагічно, напевно, склалося б життя Івана Максимовича (назвамо так мого знайомого), коли б на його шляху не трапились хороші люди.

Мені везло на хороших людей, — любить повторювати цей поважаний на заводі робітник, батько двох симпатичних дівчаток.

То були по-справжньому добрі, а не «добренькі» люди — вимогливі, справедливі, щирі. Щедрість їхньої душі стала дороговказом для дванадцятирічного хлопчини.

Сьогодні мова про батьків. Я не маю на увазі позбавлених отієї щедрості і любові до своїх дітей. Їх, зрештою, одиниці. Мова йтиме про тих, хто своєю працею здобув справжній авторитет і

добробут для сім'ї, хто любить дітей і прагне бачити їх щасливими.

Не всі, на жаль, чітко уявляють, що дійсно хороше, а що не на користь дочки чи сина, а лише шкодить вихованню їх справжніми громадянами і нерідко призводить до трагедії в донедавно, здавалось б, благополучній сім'ї.

...Василево Мегері — вісімнадцять. Та він вже не вперше сидить в кабінеті слідчого міліції. Цього разу хлопець запідозрюється у крадіжці. Речові докази примушують його зізнатись у злочині.

А було так. Разом з Олександром Крааченком Василь якогось дня вирушив з Олександрії на Добровеличківку, а звідтиль до села Маркового. Дочекавшись ночі, забрались у крамничку, виснешли з неї речей на 1800 карбованців.

Де ховається первісна причина злочину? Василь відверто розповідає про своє життя.

— Мій батько — шахтар. Заробітки хороші. Має «Москвичка», все що потрібно в квартирі — є.

Бувало приїде з роботи: «На, сину, п'ятірку. Підеш у місто — буде на ситро чи морозиво».

Так було часто. Звук до «кишенькових» грошей. Підлітком витрачав їх не лише на ситро, а й на вино. Став юнаком — мав змогу пригостити дівчину. І вже не мислив, як то можна жити, коли в кишені ні копійки.

І раптом — кінець. Закінчив школу і батько сказав: «Тепер все. Ти дорослий. Заробляй сам». Та робота здалась йому важкою (адже не звик працювати), а гроші вабили. Почав красти...

ХОЧЕТЬСЯ звернути увагу на одну поширену серед батьків хибну думку: нам, мовляв, було нелегко, то нехай хоч діти все мають. І як наслідок з цього — модні, часом крикливі сукні, в яких школярки відвідують уроки (хоч для цього найзручнішою і чи не найелегантнішою є шкільна форма), золоті годинники на руках підлітків (хоч немає потреби і у звичайних), виконання батьками всіляких примх їхніх синів і дочок.

В одному з районів мені розповіли, як батьки відзначили перший шкільний дзвінок у житті їхньої доньки. На ім'я семирічної Віточки завели в ошадкасі книжку і попередили, скільки грошей на неї кластимуть в разі, якщо вона буде відмінницею, в разі, якщо у неї будуть четвірки і т. д. Віта злізна дівчинка. Намагається на «відмінно». Та щомісяця заглядає у власну книжку і підраховує, скільки речей вже можна купити на ті гроші.

ЖИТТЯ з кожним роком стає можливим. Нинішня п'ятирічка стане ще одним значним кроком до підвищення добробуту населення. Тож давайте задумаємось, чи не забувають батьки з отакими міркуваннями своїх улюбленців серед ужиткових речей. І чи не доцільніше купити синові не найсучаснішого транзисторного приймача, щоб той по-

лохав супермелодіями послушних сусідів, а набір деталей для конструювання, подарувати доньці в день її шістнадцятиріччя не перстень з виробним каменем, а гарну бібліотечку. Зрештою, все це давно знайомі істини, настільки знайомі, що дехто їх просто забуває. Як от мoshканці Добровеличківки І. Бертник, І. Скоробагатко та ще дехто, які купили своїм неповнолітнім нащадкам механічні засоби пересування. Вони забули не тільки те, що існує корисний для фізичного розвитку недорогий велосипед «Орляк», а й те, що підліткам не дозволено керувати мопедами, мотоциклами та іншим транспортом із двигунами внутрішнього згоряння. От і мають тепер морочу працівники державтоінспекції, і слід сказати, що саме завдяки їм, та ще щасливий випадковості поки що виїзди юних любителів швидкої їзди вулицями селища не мали трагічного фінішу.

Східна мудрість говорить: «Твоя дитина — це ти, але створений власними руками». Кожен хоче, щоб його дитина виростила хорошою людиною. Тож нехай оті батьківські руки формують з піддаєливого дитячого характеру чесних, працьовитих людей, справжніх громадян, а не міщан чи трутнів.

Л. ПАПЧЕНКО,
наш громадський кореспондент.

питань не повинні заважати спільним діям у боротьбі з імперіалізмом. Мова йде про те, щоб у практичній діяльності братніх партій висунути на перший план насамперед те, що зближує комуністів усіх країн.

По-друге, необхідність всебічного розширення зв'язків і контактів між братніми партіями.

По-третє, — це узагальнення теоретичної роботи партій, розвиток на цій основі марксистсько-ленінської теорії, захист її принципів і основоположних ідей.

ВІРНІСТЬ МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНИЗМУ і спільна боротьба за єдину мету є центральні міжнародний комуністичний рух, забезпечує вищий рівень його єдності. Без боротьби за єдність міжнародного комуністичного руху не можна створити всевітнього антиімперіалістичного фронту.

Пролетарський Інтернаціоналізм — джерело сили кожної братньої партії. «Кожна комуністична партія, — зазначається в Основному документі Московської Народи, — відповідальна за свою діяльність перед своїми робітничим класом і народом і в той же час — перед міжнародним робітничим класом. Національна та інтернаціональна відповідальність кожної комуністичної і робітничої партії нероздільні. Марксистсько-ленінські і патріотичні, і інтернаціоналістичні, вони відкидають і національну вузькість, і заперечення або недооцінку національних інтересів, і тенденцію до гегемонізму». Комуністичні і робітничі партії рівноправні, самостійні у виробленні політики, яка відповідає інтересам трудящих своєї країни. У світовому комуністичному русі немає і не може бути поділу на дрібні і великі партії, не може бути гегемона будь-якої партії. КПРС завжди вважала себе одним із загонів міжнародної армії комуністів, не претендуючи на гегемонізм, на якість особливий привілей положення до КПРС, до Радянського Союзу є тим проблемним питанням, яким перевіряється справжня вірність марксистсько-ленінському.

Інтернаціоналізм в ленінському розумінні вимагає активної підтримки і захисту всіма братніми партіями реально існуючого соціалістичного суспільства,

світової співдружності соціалістичних країн. У підсумковому документі Міжнародної Народи комуністичних і робітничих партій висунуто важливе положення про те, що «захист соціалізму — інтернаціональний обов'язок комуністів». Головне полягає в тому, щоб комуністичні партії при виробленні стратегії і тактики правильно застосували революційні принципи марксизму, досвід нашої партії і міжнародного робітничого руху до національно-історичних особливостей кожної країни. Кожна нація вносить, за словами Леніна, «саєорідність в ту чи іншу форму демократії, в ту чи іншу різновидність диктатури пролетаріату, в той чи інший темп соціалістичних перетворень різних сторін суспільного життя». Це ленінське положення вшент розбиває всі вимисли ворогів марксизму-ленінізму про те, що радянським комуністам нібито властива схильність до шаблонізації шляхів побудови соціалізму.

КПРС завжди відкидає абсолютізацію досвіду окремої країни, спроби нав'язати його іншим країнам. Разом з тим вона підкреслює величезне, невмируще значення досвіду першої країни соціалізму для інших братніх партій в їх боротьбі з буржуазією.

Таким чином, ідейна єдність партій, вірність їх марксистсько-ленінському, непримиренна боротьба проти всіх форм правого і «лівого» опортунізму, недопущення фракційної діяльності всередині компартій та в світовому комуністичному русі, пролетарський інтернаціоналізм, рівноправність кожної партії, добровільне співробітництво, товариський обмін думками, постійний обмін досвідом між партіями, повага і довіра між ними є запорукою збереження і зміцнення єдності світового комуністичного руху.

Л. ЩИРСЬКА,
кандидат історичних наук.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІТРОК. 11 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для дітей. Телевізійний художній фільм «Дорога в Париж». (М). 10.10 — Телевізійний художній фільм «Вернінські». Перша серія. (М). 11.15 — «Вогні цирку». (М). 12.05 — Кольорове телебачення. Документальний фільм «Крпіна нов. Монголія». (М). 13.20 — Новини. (М). 17.00 — Для школярів. «Шляхами героїв». (Львів). 17.30 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Воронілоград). 18.00 — Телефільм. (К-д). 18.30 — «Лістинки з Кіровограда». Концерт. (К-д на Республіканське телебачення). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Спартак» (Москва) — «Динамо» (Тбілісі). (М). 21.45 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. Г. Тимурі. П. Уайльд. «Самовбивця». Прем'єра телевізійного спектаклю. (М). 22.30 — Спортивний щоденник. (М). 23.00 — Новини. (М). **ДРУГА ПРОГРАМА.** 16.45 — «Література народів СРСР». (М). 17.30 — Для школярів. «Веселі свідні сніданки». (Ленінград). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «П'ятирічка, рік другий». (М). 18.40 — Кольорове телебачення. «Честотливі частівки». Фільм-балет. (М). 19.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 19.30 — «Наші гості». (К). 21.00 — «На добраніч, діти!». (К). 21.45 — Програма «Час». (М). 21.45 — Спортивна програма. (Київ, Львів, Дніпропетровськ). 23.05 — Вечірні новини. (К).

ША ПРОГРАМА. 9.50 — Новини. (М). 10.00 — Для школярів. «Понеділок на марші». (Горький). 10.30 — Телевізійний художній фільм «Вернінські». Друга серія. (М). 11.45 — «Комуніст і час». (М). 12.15 — Концерт Воронежського російського народного хору. (Вороніж). 13.00 — Новини. (М). 16.15 — «Розповіді про професію». (М). 17.00 — Для школярів. «Читаймісто». (М). 17.30 — Науково-пізнавальна програма «Наука сьогодні». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Поезія». (М). 18.30 — Телебачення «Пісня Мікунових». (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Батьківська рада». (К). 19.45 — До 50-річчя утворення СРСР. Фестиваль художньої самодіяльності областей України. «Таланти твої, Україно». (Вопішлявоград). 20.45 — До 50-річчя утворення СРСР. «Розквіт економіки України в братній сім'ї радянських народів». (Кіровоград). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм «Танкер «Добрий». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К). **ДРУГА ПРОГРАМА.** 17.00 — Для дітей. Львівська вистава «Чейбашка». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для школярів. «На світ танцю». (Рига). 18.50 — «Адреса п'ятиріччя п'ятиріччя». (М). 19.20 — Художній фільм «У лазуровому степу». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В ефірі — «Молодість». По закінченні — новини. (М).

ПОГОДА

Вдень 11 липня по території області і міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, короткочасний дощ, в східних районах — місцями зливи, град, ранком місцями туман. Вітер східний, помірний, при грозі сильний. Температура повітря по області 23—28, по місту 26—28 градусів тепла.

Редактор **В. ПОГРІБНИЙ.**

Звучди пилли вчитися

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА МЕТАЛУРГІЙНИЙ ІНСТИТУТ

оголошує набір студентів

на перший курс денного відділення за спеціальностями:

Металургійний факультет:

металургія чорних металів (металургія чавуна, металургія сталі, електрометалургія сталі та феросплавів, ошматкування металургійної сировини); ливарне виробництво чорних та кольорових металів; тепло-техніка та автоматизація металургійних печей; фізико-хімічні дослідження металургійних процесів; електротермічні установки.

Технологічний факультет:

металознавство, обладнання і технологія термічної обробки металів; обробка металів тиском; автоматизація металургійного виробництва (автоматизація прокатного виробництва).

Енергомеханічний факультет:

механічне обладнання заводів чорної металургії; промислова теплоенергетика; автоматизація металургійного виробництва (автоматизація процесів виробництва чорних металів).

Хіміко-технологічний факультет:

хімічна технологія твердого палива; хімічна технологія кераміки та вогнетривів.

Інженерно-економічний факультет:

економіка і організація металургійної промисловості; організація механізованої обробки економічної інформації.

Заяви та інші документи, передбачені правилами прийому до вузів СРСР та УРСР, приймаються з 20 червня по 31 липня.

З 1 по 31 липня працюватимуть безкоштовні курси підготовки в інститут з наданням гуртожитку інгородним абітурієнтам.

Вступні іспити проводяться відповідно з правилами прийому до вищих навчальних закладів з 1 по 20 серпня.

Адреса інституту: 320005, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 4.

РЕКТОРАТ.

КИЇВСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ІНСТИТУТ ІНЖЕНЕРІВ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

оголошує прийом студентів

НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА ПЕРШІ КУРСІ НАВЧАННЯ З ВІДРІВКОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА НА ТАКІ ФАКУЛЬТЕТИ:

Механічний — з спеціальностей: інженер-механік з технічної експлуатації літаків і двигунів.

Радіотехнічний — з спеціальностей: радіоінженер з технічної експлуатації авіаційного радіоустаткування літаків; радіоінженер з технічної експлуатації радіоустаткування аеропортів і повітряних трас.

Електротехнічний — з спеціальностей: інженер-електрик з технічної експлуатації авіаційних приладів і електроустаткування літаків; інженер-електрик з технічної експлуатації світлоустаткування і електроустаткування аеропортів.

Автоматичний і обчислювальний техніки — з спеціальностей:

інженер з технічної експлуатації обчислювальних машин;

інженер по автоматизованих системах керування руху повітряного транспорту.

Інженерно-економічний — з спеціальностей:

інженер-економіст по організації і плануванню комерційної роботи повітряного транспорту;

інженер-економіст по організації і плануванню матеріально-технічного постачання при експлуатації повітряного транспорту.

Аеропортів — з спеціальностей:

інженер-механік з технічної експлуатації засобів механізації і автоматизації аеропортів;

інженер-будівельник по будівництву, експлуатації і реконструкції аеропортів.

Паливно-мастильних матеріалів — з спеціальностей:

інженер-механік по випробуванню і застосуванню авіаційних мастил і палива.

На навчання приймаються особи віком до 35 років, які мають закінчену середню освіту і за станом здоров'я можуть працювати в цивільній авіації.

Особи жіночої статі приймаються на інженерно-економічний факультет і факультет автоматичної спеціальності технічна експлуатація обчислювальних машин.

Студенти, які встигають, забезпечуються стипендією в розмірі 40 крб. на 1, 2, 3 і 4 курсах і 45 крб. на 5 і 6 курсах.

Всі студенти забезпечуються форменим обмундуванням з оплатою 25 процентів його вартості в кредит на строк носіння. Більшість студентів забезпечується гуртожитком.

Заяви приймаються до 31 липня. До заяви додаються такі документи: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика для вступу до вузу, завірена керівником підприємства і громадськими організаціями, медична довідка (форма № 286), 6 фотокарток 3x4 (без головного убору), витяг з трудової книжки, завірений відділом кадрів організації, паспорт і військовий квиток (приписне свідоцтво) з відмітками про приписку і облік пред'являються особисто.

Медичний огляд проводиться до вступних іспитів медичною комісією за направленням приймальної комісії.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня з математики (письмово й усно); фізики (усно), російської мови та літератури (письмово).

Адреса інституту: 252058, м. Київ-58, проспект Комарова, 1. КПЦА, телефон 43-41-05.

РЕКТОРАТ.

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

оголошує набір студентів на 1972—1973 навчальний рік.

Заяви про вступ до інституту приймаються по 31 липня 1972 року від осіб віком до 35 років, які мають закінчену середню або середню спеціальну освіту. Заяви від випускників середніх спеціальних навчальних закладів приймаються після трьох років практичної роботи або 2-х років служби в лавах Радянської Армії.

Інститут готує лікарів лікувально-профілактичного профілю. Термін навчання — 6 років. Мова навчання — українська.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня 1972 року за програмою середньої школи з таких дисциплін: фізики (усно), хімії (усно), біології (усно), української (російської) мови та літератури (твір).

До заяви потрібно додати: документ про середню освіту (в оригіналі), чотири фотокартки (3x4 см), документ про практичний стаж роботи (витяг з трудової книжки, завірений підприємством або установою), а для колгоспників — витяг з книжки колгоспника, затверджений правлінням колгоспу з відміткою про кількість вироблених трудових днів за кожний з двох років (перед вступом до вузу), характеристику з останнього місця навчання чи роботи, підписану адміністрацією (для колгоспника — правлінням) і громадськими організаціями, медичну довідку (форма 286), документ про відношення до військової служби та паспорт (подається особисто).

Конкурсний відбір проводиться по сумі загальної кількості балів, отриманих на вступних іспитах і середньої арифметичної оцінки з усіх дисциплін, аказаних в документі про середню освіту.

Поза конкурсом при отриманні позитивних оцінок зараховуються звільнені у запас з Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, офіцери та військовослужбовці надстрокової служби, які мають закінчену середню освіту.

Нагороджені після закінчення середньої школи золотою (срібною) медаллю і особи, які закінчили середній спеціальний навчальний заклад з відзнакою здають іспит тільки по одній з дисциплін (за вибором вищого навчального закладу). Якщо вони склали цей іспит на «відмінно», то звільняються від дальшого складання вступних іспитів.

При рівності загального балу перевагами під час зарахування користуються:

— особи, що мають стаж роботи по вибраній у вуз спеціальності не менше двох років;

— нагороджені після закінчення середньої школи золотою (срібною) медаллю;

— особи, що закінчили середній спеціальний навчальний заклад з відзнакою;

— нагороджені після закінчення середньої школи похвальними грамотами за успіхи по одній або кількох дисциплін, внесених на вступні іспити;

— особи, які постійно проживають в сільській місцевості.

Зарахування до інституту проводиться з 21 по 25 серпня. Початок навчання 1 вересня 1972 року. Гуртожитком і стипендією зараховані до інституту забезпечуються на загальних підставах.

Адреса приймальної комісії: м. Тернопіль, вул. Леліна, 12.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. О. М. ГОРЬКОГО

оголошує прийом студентів
на 1972—1973 навчальний рік

На факультети денного навчання: лікувального, санітарно-гігієнічного, педіатричного і стоматологічного приймаються громадяни СРСР чоловічої і жіночої статі віком до 35 років, які мають закінчену середню освіту. Громадяни іноземних держав, що проживають на території СРСР, приймаються на загальних підставах. Особи, які закінчили середні спеціальні навчальні заклади, приймаються до інституту при наявності трьохрічного стажу роботи за спеціальністю.

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я ректора інституту з назвою вибраного факультету, атестат зрілості або диплом про закінчення середнього спеціального навчального закладу (оригінал), характеристику, видану партійною, комсомольською, профспілковою організаціями і керівництвом підприємства або керівництвом загальноосвітніх шкіл. Особи, які мають практичний стаж роботи, подають копію трудової або колгоспної книжки, завірених правлінням колгоспу, з обов'язковою вказівкою кількості вироблених трудових днів по рокам і річного мінімуму їх; медичну довідку (форма № 286); чотири фотокартки розміром 3x4 см (без головного убору і окулярів).

По прибутті до навчального закладу вступник подає особисто паспорт (жителі сільської місцевості — довідку, видану сільською Радою і свідоцтво про народження), військовий квиток або приписне свідоцтво.

Особи, направлені на навчання в інститут радгоспами і колгоспами, подають направлення встановленого зразка.

Документи на всі факультети приймаються до 31 липня.

Вступники здають іспити: з біології (усно), фізики (усно), хімії (усно), російської (української) мови та літератури (твір) за програмами, затвердженими Міністерством вищої і середньої освіти СРСР.

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або ті, хто закінчив спеціальний навчальний заклад з дипломами з відзнакою, здають іспити лише з фізики (усно). При здачі іспитів з цієї дисципліни з оцінкою «відмінно», вони звільняються від подальших іспитів, а при одержанні оцінки «добре» або «задовільно» складають іспити з усіх дисциплін.

Вступні іспити на всі факультети проводяться з 1 по 20 серпня. Зарахування до інституту — з 21 по 25 серпня.

Адреса інституту: м. Донецьк, 98, проспект Ілліча, 16. Донецький медичний інститут.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

УЖГОРОДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

оголошує прийом студентів

на 1972—1973 навчальний рік

на факультети денного навчання:

Історичний.

Філологічний із спеціальностями: а) українська мова і література; б) російська мова і література; в) угорська мова і література.

Факультет іноземних мов із спеціальностями:

а) англійська мова і література; б) німецька мова і література; в) французька мова і література.

Хімічний; фізичний; мзематичний; біологічний із спеціальностями: а) біологія; б) зоологія і ботаніка; в) фізіологія.

Медичний, спеціальність «лікувальна справа».

Заяви приймаються до 31 липня 1972 року.

Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня.

Заяви і документи надсилаються або подавати особисто до приймальної комісії університету на адресу:

м. Ужгород, вул. Горького, 46.

РЕКТОРАТ.

ОДЕСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ

оголошує набір студентів

на перший курс інституту на такі факультети:

Агрономічний — строк навчання 4 роки 4 місяці.

Плодоовочівництва та виноградарства — строк навчання 4 роки 4 місяці.

Зоотехнічного — строк навчання 4 роки 4 місяці.

Ветеринарного — строк навчання 4 роки 10 місяців.

Економічного: а) економіка і організація сільськогосподарства — строк навчання 4 роки 4 місяці;

б) бухгалтерський облік — строк навчання 4 роки.

Економічної кібернетики в сільському господарстві — строк навчання 4 роки 10 місяців.

Заяви про прийом до інституту подаються на ім'я ректора з зазначенням факультета та спеціальності по 31 липня. Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня.

До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика (витяг з трудової книжки для осіб, які мають трудовий стаж, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (знімки без головного убору, розміром 3x4 см).

Паспорт, військовий квиток чи приписне свідоцтво подаються особисто при прибутті до інституту.

Особи, які направлені в установленому порядку на навчання в інститут безпосередньо колгоспами і радгоспами, додатково подають направлення (по формі № 3).

Вступники здають іспити:

а) на агрономічний, плодоовочівництва та виноградарства, зоотехнічний і ветеринарний факультети — з біології (усно), хімії (усно), фізики (усно);

б) на економічні спеціальності — з математики (усно), біології (усно), географії (усно).

Всі вступники здають письмовий іспит (твір) з російської або української мови та літератури.

Адреса інституту: м. Одеса-39, вул. Свердлова, 99.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.